

Jarmark

Č. t.: J. Lang

Úpr.: R. Kalousek

1. Do měs - ta, kde jar - mark ko - nat se měl, mí - ři - la dív - ka a
chla - pec tam šel, mě - la na pro - dej zbo - ží, on o - či jak len, kvů - li
nim za - blou - di - la, když kon - čil se den.
Ref.: "Ach, pěk - ná pa - nen - ko ne - boj se mě, za tvo - ji lás - ku dám
gui - ne - je dvě, no - vou znám pí - seň, tu tě na - u - čím."
Z jar - mar - ku v měs - teč - ku zbyl je - nom dým.

Jarmark

Č. t.: J. Lang

Úpr.: R. Kalousek

1. Do města, kde jarmark konat se měl,
mířila dívka a chlapec tam šel,
měla na prodej zboží, on oči jak len,
kvůli nim zabloudila, když končil se den.

Ref.: „Ach, pěkná panenka, neboj se mě,
za tvoji lásku dám guieneje dvě,
novou znám píseň, tu tě naučím.“
Z jarmarku v městečku zbyl jenom dým.

2. Zpívala žluva, byl zelený háj,
děvče poznalo, čím sladký je ráj,
uprostřed lesů, kde chladil je stín.
Z jarmarku v městečku zbyl jenom dým.

Ref.:

3. Když přišla domů bez dechu, bez sil,
neví, kde byla a kdo s ním tam byl,
jen píseň šla za ní, jak její stín.
Z jarmarku v městečku zbyl jenom dým.

Ref.: